

متن پرسش

سلام آقای طاهرزاده ای که هرگز جهان فرصت نداده تا عاشقانه مثل انسانی به انسان دیگر به شما نگاه کنم و شما را برحسب مخلوق خدا بودن در نگرش مخلوق خدا بودنم با «عشق» بنگرم عشقی که همان خدای زنده و زندگی است. شرمنده ام جهان و دورانی که در آنیم «عاشق شدن و عشق» را گم کرده همه جا خشک و مرده. چطور جهانی که عشق را نمی‌فهمد زندگی و خدا و اولیاء معصوم خدا را بفهمد؟ چطور عشق به انسانها را به حسب مخلوق خدا بودنشان و خوده خودشان بفهمد؟ لعنت به تحمل و رفتارهایی که مجبور شدم نسب به دیگران داشته باشم تا مرا منزوی نکنند و ندرند و حرف هایم را که زندگی آور بود خوردم، لعنت به ترسی که لحظه به لحظه زندگی اجتماعی ام را گرفته و همواره روی هیچ چیز و هیچ کسی نمی‌توانم با آرامش حساب باز کنم از همه مردمی که عشق را نمی‌فهمند می‌ترسم آنها رحم نمی‌کنند. جای هرگونه عشقی که واقعی باشد و ما را به درک عشق خدا و زندگی و مخلوقات می‌رساند خالی است. از جهان فاقد عشق به خداوند که او نیز از جهان بی عشق گله مند است، گله می‌کنم. آخر راهی که اهل جهان مدرن می‌روند اسرائیله! بعضی فکر می‌کنند اسرائیلی ها مثل فیلم ترسناکند در حالی که نهایت همه آرزوهای مدرن خواهان اسرائیله، پول بی نهایت، قدرت بدون محدودیت، امکانات عالی همه چیزشان عالیست ولی آنها نه انسانند و نه عاشق، همین دو مورد کارشان را به دشمنی با خدا و گمراهی کامل کشاند. آخر از خودم بخاطر اسرائیلی بودن شرمسارم. چقدر مردم جهان اسرائیلی اند وگرنه آنها سگ کی بودند بتوانند کشور گشایی کنند اگر ما پیش تر، آنها را در خود نپذیرفته بودیم و منش و راه آنها را نمی‌رفتیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! آنچه زندگی را زیبا می کند نظر به انسانیت انسانها می باشد
<https://eitaa.com/matalebevijeh/۲۰۱۶۱> و <https://eitaa.com/matalebevijeh/۲۰۱۷۳>
 باز <https://eitaa.com/matalebevijeh/۲۰۰۵۹>. آری! ملاحظه می فرمایید که در نسبت انسانیت
 انسانها نه تنها ایمان گمشده به ما برمی گردد بلکه انسانیت از دست رفته چهره خود را می نمایاند.
 موفق باشید